

Žal. úřad — pomíjeje ostatně mlčením námitky obce, že není tu předpokladů pro opatření dle § 105 ob. zř. — potvrdil rozhodnutí II. stolice z jeho důvodů, a postavil se tím na stanovisko, že agendy přenesené působnosti odnímají se obci v základě § 105 ob. zř. a tedy ovšem i s důsledky v tomto § uvedenými. Zároveň se však opírá o ustanovení § 56 ob. zř. a z něho dovozuje oprávnění k zákroku, který se proti obci stal. Poněvadž však — jak výše uvedeno — odnětí agend přenesené působnosti jednak dle § 56, jednak dle § 105 ob. zř. podstatně se liší jak svými předpoklady, tak i svými důsledky pro hmotné zájmy obce, ocitá se rozhodnutí samo sebou v rozporu a zůstává v nejistotě, jaké důsledky plynou z něho pro stěžující si obec po stránce hmotné.

Tato nejasnost, která znemožňuje také nss-u přezkoumávati zákonitost nař. rozhodnutí, zakládá podstatnou vadu řízení, pro kterou bylo rozhodnutí to dle § 6 zák. o ss zrušiti.

Č. 3317.

Státní zaměstnanci: Právní nárok na propočtení služební doby podle zák. č. 222/20 a nař. č. 666/20 mají jenom státní zaměstnanci, kteří byli ustanoveni před 1. zářím 1919.

(Nález ze dne 4. března 1924 č. 3714.)

Prejudikatura: Boh. 2632 a 2729 adm.

Věc: Juraj V. v S. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska o propočtení služební doby.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: — — — —

Zák. z 9. dubna 1920 č. 222 Sb. o propočítání služební doby státních zaměstnanců, který byl — jak mezi stranami není sporno — jediným právním pramenem při sporném započtení služební doby, určuje v § 1, že státním úředníkům, soudcům a učitelským osobám, na něž se vztahuje ustanovení zák. ze 7. října 1919 č. 541 Sb. a kteří byli před účinností jeho v úřad dosazeni, se propočítá jejich celková služební doba započítatelná (započítaná) pro zařazení a postup v dosavadním služebním poměru, podle čekatelské doby a podle lhůt časového postupu stanovených zákonem ze 7. října 1919 č. 541 Sb.

Zák. ten chtěl nesporně poskytnouti výhody kratších lhůt postupových zavedených zákonem č. 541/1919 těm státním zaměstnancům, kteří byli ustanoveni ještě za platnosti starších předpisů o postupu platovém a časovém, což zřejmě plyne z ustanovení zákona, že výhod těch účastni mají býti pouze oni státní zaměstnanci, kteří byli ustanoveni před účinností zák. č. 541/1919, t. j. 1. zářím 1919.

Z toho se podává, že právní a tedy stíhatelný nárok na propočtení služební doby ve smyslu zák. z 9. dubna 1920 č. 222 Sb. a prov. nař. k němu z 22. prosince 1920 č. 666 Sb. mají, jak již nss ve svém nál. Boh. 2632 a 2729 adm. vyslovil a blíže odůvodnil, toliko oni státní zaměstnanci, kteří časové podmínky zákona vyhovují a byli tedy ve státní službě ustanoveni před 1. zářím 1919. St-1 byl, jak ze správních spisů zřejmo, ve státní službě ustanoven teprve s účinností od 1. července

1921, stal se tedy státním úředníkem teprve po dni směřodátném pro přiznání výhod ze zákona o propočtení let plynoucích a nemůže tudíž z tohoto zákona dovozovati pro sebe žádného právního nároku na započtení let.

Započítal-li však přes to žal. úřad st-li vojenskou službu a určitá období z dřívější služby obecní do nynějšího jeho služebního poměru, pak přiznal mu tím výhody, k jichž poskytnutí nebyl dříve řečenou právní normou vázán, a mohl proto libovolně stanoviti jak rozsah výhod těch, tak i způsob určení jich. Jestliže při tom nevzal žal. úřad zřetel na služby, které st-l konal jako exekutor a jako kancelářský pomocník, a odpočetl-li od souhrnu doby st-li liberaliter započítávané 1 rok čekatel-ský podle obdoby předpisů platných pro započítávání služební doby, nemohl tím zasáhnouti do okruhu práv st-lových, neporušil jeho subjektivních práv a jest tudíž stížnost bezdůvodnou.

Č. 3318.

Z n á m k y: I. * Domáhati se výmazu známky z důvodu, že není způsobila k zápisu podle § 1 zn. nov. z r. 1895 t. j. pro deskriptivní povahu, jest oprávněn každý, kdo prokáže, že zápisem známky takové jest omezován ve volném užívání popisných výrazů z obecné řeči převzatých. — II. Okolnost, že známka slovní označuje výrobní proces, jest pro otázku, zda je deskriptivní podle § 1 známk. novely, lhostejno.

(Nález ze dne 4. března 1924 č. 3758.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. 3253 adm.

V ě c: Firma Zámecký pivovar a sladovna v B. (adv. Dr. Arn. Urban z Prahy) proti ministerstvu obchodu (min. místotaj. Dr. Jos. Fák) (za zúč. stranu adv. Dr. Karel Fuchs z Prahy) o ochrannou známku.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

D ů v o d y: Stěžující si fa. podala u min. obchodu žalobu proti firmě H. a S., akc. spol. ve Vídni, již se domáhala jednak výmazu slovní známky žalované fy »Diastat«, zapsané u obch. a živn. komory ve Vídni pro slad, sladové výrobky, rýži, rýžovou mouku a rozličné výrobky dne 27. června 1911 pod č. 47645 a přihlášené pro oblast republiky čsl. v Praze 15. července 1919, jednak zjištění, že žalobkyně (st-lka) jest oprávněna své kombinované známky č. 18073/Praha, obsahující také slovo »Diastalt«, zapsané 5. listopadu 1921 pro slad a sladové přípravky, užívati přes to, že fa žalovaná má zapsanu starší známku Diastat.

Nař. rozhodnutím byl zamítnut petit první, petitu na druhém místě uvedenému pak vyhověno. O nákladech sporu min. vyslovilo, že se navzájem ruší.

Uvažuje o stížnosti do tohoto rozhodnutí podané musil se nss zabývati nejprve námitkou vznesenou při veř. líčení zástupcem spolužalované strany, že stěžující si fě nedostává se legitimace k stížnosti. Nemohl uznati námitku za důvodnou. St-lka domáhala se výmazu slovní známky »Diastat«, zapsané pro fu H. a S. z důvodu, že tato známka jest deskriptivní, označujíc výrobní proces k vzniku výrobků sladových